

или мразъ и нема сила, не му се ще и нето да яде, нето да игра, нето да работи. Ако болестъ та не уздравѣе случва се смъртъ та.

Нѣкотъръчеловѣци иматъ на тѣла та си погрѣшки : защо нѣкотъръч си иматъ грѣба, гуша, срастяне на мѣса та: а други сѫ безъ рѣцѣ, безъ ноги, или куцы, глухи, нѣмы, тешкослушни, низокгласни, пелтеци които иматъ езыкъ а схванатъ. И други пакъ сѫ слѣпи, еднооки, кривогледи, късогледи и сички тѣ достойни за ожалванье.

Кога се родихъ на свѣта, ме зовехъ дѣтенце или пленаче, сега съмъ момче, ако имамъ здравie ще порасна выше, и ще се именувамъ момъкъ (мома). И когато достигна на пълниятъ си возрастъ, тогава ще се именувамъ мѫжъ (жена) ако остане възрастъ, и тогава веке ще ма именуватъ старецъ (баба) по непремѣнно ще умрѣ, понеже сички тѣ човѣци умиратъ.

Мрѣтавецъ се закопава въ земята, дѣто гнѣе, и малко по малко става и той прѣстъ.

3. ЗА ТѢЛАТА И СЪСТАВИТЕЛНИ ТѢ ВЕЩЕСТВА.

Сичко що гледамъ, или виждамъ, или чувствовамъ именува се тѣла или вещества, сирѣчъ: земя, камакъ, дърво. Но има толкова малки тѣла, които нито ги види нѣкотъръч ни то ги сѣща.

Тѣла та сички тѣ сѫ сложни отъ части, които можатъ по различни средства да се раздѣлїтъ и щото е сложено отъ части единовидни, или отъ еднаквъ рода то се зове чисто и щото е съставено отъ части различни то се именува смѣсено.

Сѣко тѣло се нахожда въ растояніе или място, за това се именува дѣлго, широко, дебело. Йоще гледаме че сѣко тѣло има и начертанье, или форма или лице. Защо един сѫ